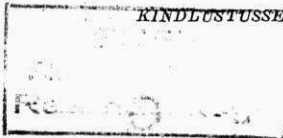

Kindlustusselts „EESTI“ omandas neljanda maja.

Juulikuu lõpul omandas meie selts Pärnus Rütli tän. nr. 28 Uttopärti pärijatelt kolmekordse kivi-maja, mille ostuhind kogu ulatuses seltsi poolt kohtu-deposiiti makstud. Maja omandamine sündis vabade kapitalide mahutamise si-higa. Ostetud kinnisvara on seltsil arvult neljas, kuna juba varem seltsil Tartus 2 ning Rakveres 1 kivimaja oli.

KINDLUSTUSSELTS „EESTI“ POOLT ÄSJA OMANDATUD MAJA PÄRNUS.

248

EESTI KINDLUSTUS

KINDLUSTUSSELTS „EESTI“
AJAKIRI

Jõudu tööle!

Kõik tundemärgid näitavad, et tänavune sügishooaeg töötab kindlustuspõllul kujuneda eriti elavaks. Kohtadelt tulevad teated räägivad selget keelt üldisest meeleolu tõusust ning esimese poolaasta produktsioon elukindlustuse alal on tunduvalt suurem kui kogu läinudaastane toodang. Tuginedes neile soodsatele eeldusile, on seltsi poolt välja kuulutatud töövõistlus septembri-, oktoobri- ja novembrikuudeks, mille kestel peab selguma, kui kaugele üksikute kaastöölise võimed ulatuvad. Loomulikult kestab iga püsiva kaastöölise tegevus pidevalt aasta läbi, ega piirdu ainuüksi võistluskuudega, kuid ülevaate saamiseks ning tegevusaasta hoogsamaks lõpetamiseks ei keeldu ükski kaastöölise võistluskuude jooksul veel erilisi lisapingutusi tegemast, teades, et seda võistlust jälgitakse ning erilisel hinnatakse. Ühises aktsioonis nagu mitmekordistub iga üksiku töömehe võime ning võistlus teritab püüdu. Mõnigi mees, kes senini oma võimete kahtles, innuga kaasa lüües ühises lahingus, avastab võib-olla oma võimed ning jätkab ühiseks kasuks ka pärast võistlusi oma tööd karastatud tahtega ja veendumusega oma jõus.

Kogu meie majanduslik tegevus põhjeneb võistlusel ning ainult vaba võistlus suudab välja selgitada paremad jõud omal alal. Sama põhimõte maksab mitmekordselt kindlustusalal, kus kogu edu 99% on tingitud kaastöölise isiklikkudest võimetest.

Neid võimelisi kaastööliseid välja selgitada nende tööjõu otstarbekama ärakasutamise sihiga peab samuti saama eeloleva võistluse üheks ülesandeks. Puhtmaterjaalselt tasub end loomulikult võistlusest osavõtt igapäevase suurema produktsiooni kaudu, ning ergutuseks ja meeldetuletiseks peetud võistlustest on parematele töömeestele välja pandud lisana 14 auhinda.

Soovime kõigile osavõtjatele jõudu tööle!

Kõik teed viivad Rooma. . .

X rahvusvaheline aktuaaride kongress Roomas 4.—10. maini s. a.

J. Nirk.

Room — igavene linn. Vist selle linna nime võlu ning itaallaste oskus välituriste enda maale avatleda saigi saatuseks, et nende ridade kirjutaja sõandas ette võtta võrdlemisi pika reisu Lõuna-Euroopasse, hoolimata maksvatest valuuta- ja teistest kitsendustest. Ning neid reisijaid, kel sama siht — osavõtt rahvusvahelisest aktuaaride kongressist — leidis üle kogu maailma üsna kogukas pere. Kongressist osavõtjaid koos kaas-

saõitnud perekonnaliikmetega registreeriti ümmarguselt 1500. Jaapanist, Ameerikast, Indiast ja mujalt olid kogunenud kindlustestegelased Rooma ühisele nõupidamisele ning osavõtjate hulgas oli palju nimekaid tegelasi omalt alalt. Siin võis kohata palju tuttavaid nägusid, mis meelde jäänud eelmisest, 1930. a. Stokholmis peetud kongressist, kui ka isiklikke tuttavaid. Eriti agarad on osa võtma rahvusvahelistest kongressidest jaapanlased, vaatamata oma kaugele asukohale. Ning seda vist igal teiselgi alal, peale kindlustuse.

Reis sinna.

Reis Tartust Rooma otseühendusrongidel kestab ümmarguselt 3 ööd ning 4 päeva. Vahejaamadeks on Riia, Varssav, Viin ja Veneetsia. Kuna Poolast, Austriast ning Tšehhoslovakiast olen korduvalt peatustega läbi sõitnud, ei kavatsenud reisul enne Itaaliat peatuda, välja arvatud ööbimine Viinis. Lätis ega Poolas ei paista silma erilisi muutusi viimsest reisust saadik sama teed mööda 4 aastat tagasi. Läti-Poola piiril tabas mind aga esimene vahejuhtumine valuutaga, mis peaaegu kogu ettevõtetud reisu oleks võinud küsitavaks teha. Nimelt sõitsin Tartust Riiga vagunis, kus viibis läti üliõpilaste ekskursioon. Seetõttu ei toimetatud Valgas selles vagunis mingisugust tolli- ega valuutakontrolli ning mulle jäi teadmatuks kaasaoleva välisvaluuta registreerimise kohustus. Revisjoni puhul Läti-Poola piiril teatasin aga läti

tolliametnikule tema sellekohasele küsimusele avameelselt kaasaoleva valuuta summa, mis aga sissesõidul registreerimata oli jäänud ning selle tõttu tolliametniku seletuse järgi pidi kuuluma äravõtmisele. Võtsin kokku kõik oma läti keele oskuse ning seletasin tolliametnikule, kuidas sel-

Veneetsia vaade.

line lugu juhtunud. Näitasin ette ka välispassi, millele Eesti Pank oli märkinud kaasa antud valuuta summa. Kuigi seaduse tähe järgi valuuta oleks kuulunud äravõtmisele, lubas ametnik siiski kellegagi veel rääkida ning siis lõppotsusest teatada. Rong veeres varsti aga Poola territooriumile

ning läti ametnik jäi ilmutata. Minu õnneks polnud ta siiski liiga suur bürokraat. See hästilõppenud viperus manitses aga suuremale hoolele ülesõitudel piiridest. Poolas valuutakontrolli ei olnud, Tšehhoslovakkias tuli valuuta ettenäitamiseks isegi jaama poliitseijaoskonda minna. Austriast võis registreerimata üsna laheda summa läbi viia ning Itaalias oli valuuta vaba.

korda ning eriti oma uut pealinna, mis lühikese aja jooksul üles ehitatud moodsaimaks linnaks maailmas. Heaks vahelduseks Poola raudteedel on raadio, mille kuulamiseks väikese maksu eest kuuldeklapid võib üürida. Austrias võis kõikjal tähele panna pineva poliitilise võitluse jälgi. Nii kahuritule purustamise jäljed Viini majadel, arssinapikuste tähtedega üleskutsed kuu-

Rooma vaade.

Poolast tuleb pikuti läbi sõita ning sellel võrdlemisi pikal reisel tekib harilikult rida reisututvusi. Üks poola daam ütles enda Kuressaares sündinud olevat ning oli praegugi veel vaimustatud Riia avarast rannast ning Balti mere kallastest. Eriti palju oli vagunis juute, kes Triesti sadama kaudu rändasid välja Palestiinasse. Kiitsid väga Palestiina olu-

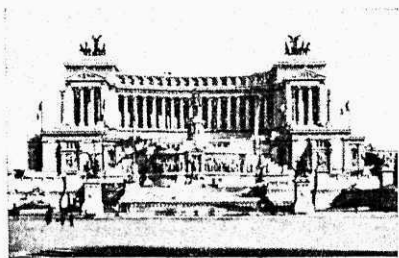
luspostidel jne. Asfaltmaanteed, majade seinad mäestikuraudtee ääres jne. olid täis maalitud valgeid ja punaseid haakriste ning „Heil Hitler’eid“. Kõnelustes tundusid poliitilised teemad omavat esikohta.

Esimese iseärasusena, sõites üle Itaalia piiri, tungib kõrva väga kõva kõne, peaaegu karjumine. Selgub, et selle kõvasti

rääkimisega, kui lõunamaalaste omapäraga, tuleb reisu kestel edaspidigi leppida, kuigi see vahest öösiti ja varahommikuti seab magamist. Jaamades paistab silma rida mundrimehi politsei ning sõjaväe alalt. Neid on iga värvi ning mitmesuguses riietuses. Riided korralikult pressitud ning näod raseeritud. Käivad harilikult paariviisi ning neid paare on isegi väiksemates jaamades mitu. Esimese peatuse tegin

Veneetsias —

omapäraseimas kohas tervel maamunal. Selles linnas on peatänavateks kanalid ning ainult kitsaid kõrvaltänavaid mööda on võimalik kuival maal liikuda. Orienteerumisvõime kipub vägisi kaduma, kui saabud sellesse linna öösi suurte pakkidega ning jaama taga leiad eest kanali, millel liiguvad gondlid ja väikesed aurikud. Puudub taksiauto ning voorimees, kes su käsu jär-

Viktor Emmanuel II hiigelmonument Roomas.

gi sõidutaks soovitud võõrastemajja. Pead ise teadma, millisel sadamaplatvormil aurikust lahkuda ning kuidas leida võõraste-

maja. Ungarlase abiga, kellega reisul tutvusin, leidsin lõpuks soovitatud võõrastemaja, kuid illatuseks selgus, et see oli va-

Napoli vaade.

litsusvõimude poolt karistuseks mingisuguse eksimuse eest 7 päevaks suletud. Varsti aga ilmus kuskilt nurga tagant agent ning viis meid teise võõrastemajja. Pärastpoole selgus, et kogu Itaalias tuleb pea igal sammul tege mist teha agentidega, kes võõrastemaju, postkaarte, mosaiikasju jt. järelejätmalt pakuvad ning kellest sugugi lihtne ei ole lahti saada. Veneetsia tänavail liikudes ei saa kuidagi uskuda, et viibid reaailmas. Majad omapäraseis stiilis, mille marmortrepid ulatuvad kanali sinisesse vette, on asetatud ligistikku üksteise külge. Trepri ees on postid, millele kinnitatud gondlid või ka mootorpaadid. Tuule ilmudes loksutab vesi majade eeskodades. Tänavad on kitsad, nii et käsi laiali sirutades sõrmed vabalt ulatuvad puudutama vastastikku asuvaid majasid mõlemail pool tänavat. Neil tänavail jookseb ja mängib palju lapsi. Suured inimesed istuvad tänavanurkadel

maas ning nii mõnigi neist laulab aariaid itaalia oopereist. See kõik ei ole keelatud. Markuse plats oma rohkearvuliste tuidega, kuulsate kolonnide ja kellaga ning doodžide palee näevad tegelikult hoopis kaunimad välja kui oleme harjunud neid kinopiltide järgi ette kujutama. Saksa keelega pole Itaalias väga palju peale hakata, küll aga tuntakse prantsuse ja inglise keeli võrdlemisi

Capri saar Vesuuviga tagaplaanil.

laialt. Toitudest on iseloomulikud makaronid, mida iga päev serveeritakse mitmesuguses jämeduses ja pikkuses ning mille söömine nõuab teatud oskust. Puuvilja on laialt saada ning selle hind odav. Mai alul sai juba ka maasikaid ning kirsse. Elu on võrdlemisi kallis, kuna meie uue kursi järgi iga asja hind 50% võrra on tõusnud.

R o o m a s.

Päevase peatuse järel Veneetias jätkus reis Rooma suunas, peale mõnetunnilise peatuse tegemist Florentsis (itaalia keeles Firenze). Rooma on raske kirjeldada. Neid 6 päeva, mida sai kongressi töö kõrval kasutada

linnaga tutvumiseks, jätkus vaid selle fakti kindlaks tegemiseks, et Roomas on lõpmata palju, mida vaadata ning et selleks peab palju rohkem aega olema. Rikkalikud muuseumid, kunstikogud, vanad väljakaevamised, mida iga päev täiendatakse, kirikud jt. asutised täis kunstiväärtusi, — see kõik on paradiisiks ajaloolastele ja kunstitegelastele. Lõpmata rikkalikud ajaloolised mälestused räägivad vastuvaidlematu selget keelt vägevusest, mida omaaegne Rooma riik on omanud. Praegustele valitsejatele on need mineviku hiilgeaja tunnustajad mõjuvaks propagandavahendiks näitamiseks: vaadake, kui tugevad ning vägevad meie omal ajal olime — saagem selleks ka praegu. Ning selles sihis käibki süstemaatiline töö üle kogu Itaalia, mille jälgi võib igal alal tähele panna.

K o n g r e s s i l.

Kongressi avamine toimus pidulikult Rooma Kapitooliumis Julius Caesari saalis Mussolini enda poolt. Vanas ajaloolises saalis, kus teenijaskond riietatud punastesse livreedesse ja kandis valget parukat ning põlvpükse, tundus Duce ehtsa roomlasena, kelle ilmumisel aplaus ei tahtnud lõppeda. Tervitas lühidalt ning energiliselt.

Kongressi istungeid peeti Quirino teatri saalis, mis omas kuplisarnast lage. Selle lae üks pool oli lahtitehtav, nii et laest paistis sinine taevaskõrgus ning volas alaliselt juurde värsket õhku. Kongressil

oli oma postkontor, kirjutamis-saalid ja baar. See viimane oli kongressist osavõtjaile isegi tasuta. Itaalia baar ei sarnane aga kaugeltki meie omaga ning on palju tõsisema loomuga asutis, millest müüakse peamiselt karastusvahendeid. Kongressi kestel korraldati rida väljasõite ja vastuvõtte. Nii korraldas Rooma linnapea Kapitooriumi Konservatori saalis kongressist osavõtjaile vastuvõtu, samuti tegid seda mitmed suuremad Itaalia kindlustus-seltsid. Kongressi korraldava komitee poolt korraldati Rooma luksushotellis ametlik bankett. Ruumide suurejoonelisuse ja luksuslikkuse mõjul kujunesid need vastuvõttud eriti nauditavaiks. Era-korralise audientsi kongressile võimaldas ka paavst, kes andis kindlustusele oma õnnistuse. Audients Vatikani lossis oli saadetud traditsioonilise tseremooniaga. Tseremooniast võtsid peale kõrgemate vaimulikkude osa ka paavsti ohvitserkond ning sõdurid. Viimased oma punane-sinine-kollases pikuti triibulises mundris meenutasid kauget ajalugu.

Endastmõistetavalt tuli külastada ka fašistliku revolutsiooni 10 a. juubelinäitust. Selle näituse suurejooneline ja kunstipärane seadeldis, saadetud teatud müstikkusest, võiks olla eeskujuks ka teistele riikidele, kuidas populariseerida ja tutvustada rahvale valitsuse tegevust. Fašistliku revolutsiooni käik ning selle režiimi tulemused on sellel näitusel kujutatud peenusteni ning näituse

külastamiseks tehakse suurt reklaami, võimaldades osavõtjaile kuni 70% raudteesõidul hinnalalandust.

Kongressi poolt asetati ka pärjad tundmatu sõduri hauale ning fašistide altarile.

Väljasõitudest võiks esijoones nimetada Littoria külastamist. Littoria on moodsaks keskuseks Mussolini poolt kuivatatud Pontini soodesse rajatud mitmele tuhandele uuele talupidamisele, millised praegu oma punaste katustega ilustavad maa-ala, mis varem oli läbipääsmatu soo ning kus möllas malaaria. Näha on, et uute talundite asunikud pole unustanud Mussolini teeneid ning väljendavad oma tänu lillepeenardel lilledest koostatud lausetega „Elagu Duce“, milliseid võis tähele panna pea iga talu lilleaias. Ka Duce nähtavasti ei unusta asunikke ning alles hiljuti võisime lugeda ajalehtedest, et Mussolini on käinud Littorias asunikel reht peksmas.

Unustamatu mulje jättis väljasõidukoha Tivoli külastamine, millises asuv villa d'Este on kuulus oma rohkearvuliste ja väga mitmekesiste purskkaevudega.

Itaalia helikunstiga võimaldus kongressist osavõtjail tutvuda kontserdil Augusteo teatris, kus solistidena esinesid kuulsused, keda oleme võinud varem kuulda grammofoniplaatidel.

Kõige muljeterikkamaks kujunes aga kahel erarongil ette võetud pikem väljasõit Napoli. Ilma Napoli linna, Vesuuvi tuld-purskavat mäge ja Capri saart

nägemata ei saaks õiget ettekujutust Itaaliast. Kõiki neid kohti külastasime; nautisime Napoli linna ilu, jalutasime Vesuuvi kraateris soojal hangunud laaval, mille pragudes võis süüdata paberi, ning muinasjutulisel Capri saarel tulvil kollast vilja täis sidrunipuude all tundisime end nii hästi, et kõigil kahju hakkas lahkuda sellelt värviküllaselt saarelt. Muidugi käisime ka „Sini- ses koopas“ ning veendusime oma silmaga, et imesinise vee tõttu koobas oma nime väärrib. Napoli lähedal asuva Vesuuvi tuha alt väljakaevatud Pompeji linna varemed demonstreerisid meile jällegi tükikese ajalugu ning vana Rooma hiilgust.

Nende lõbustuste kõrval toimusid kongressi tööd kõigiti asjalikult ning rohke osavõtu saatel. Asjaajamise keelteks olid itaalia, inglise, prantsuse ja saksa keeled, millistesse keeltesse tõlgiti kõik ettekanded. Kongressist osavõtjaid varustati rikkalikult kirjandusega, eriti Itaalia kindlustuse ja fašistliku valitsuse üle. Kongressi tööd aga üksikasjalikumalt eri artiklis. Järgmine

kongress otsustati pidada 1937. aastal Pariisis.

Kongress lõppes tänuavalduste vastuvõtmisega Itaalia valitsusele, kroonprintsile, kelle kaitse all toimus kongress, kongressi heaks kordaminekuks kaasaaidanud Itaalia suurematele seltsidele, kongressi juhatusele ning personaalile.

Lahkumisel võis kuulda kongressist osavõtjate suust pea üksmeelset arvamust, et Itaalias on rängalt palju, mida vaadata, ning järgmiseks külastuseks on vaja võtta rohkem aega, et kõige sellega veidikenegi lähemalt tutvuda.

Tagasisõit toimus pea vahejuhtumusteta, kui maha arvata reisu büroo eksiteadete läbi valitud ebaõige rong, mille läbi tagasisõit venis ligi 27 tundi pikemaks, kui see loomulik oleks võinud olla. Kuid see-eest sai näha Bolzanot — linnakest Põhja-Itaalia mäestik, mille veetlevus tasus mitmekordselt pahameele.

Kokkuvõttes: reis Itaalia oli huviküllane ning õpetlik, lühikese aja tõttu aga natuke väsitav.

Aasta läheneb lõpule.
Lõpetage ühtlasi oma
selle aasta kohustused.

On teie elu veel kindlustamata, siis olgu see esimene kohustus, mille täidate.

Millest räägiti Rooma kongressil.

6 päeva tüsedat tööd.

X aktuaaride kongressil Roomas leidsid arutamist järgmised küsimused:

1) Töötaolu vastu kindlustus.

Siin läksid arvamused diametraalselt lahku: ühed lugesid töötaolu vastu kindlustuse suure

2) Invaliidsusekindlustus seoses elukindlustusega.

See küsimus on viimasel ajal saanud eriti aktuaalseks, kuna kindlustust vajatakse mitte üksi surma, vaid ka töövõimetuse puhuks. Invaliidsuse lisakindlustus on aga mõnel pool andnud seltsi-

Mussolini avab kongressi Julius Caesari saalis.

subjektiivse külje ülekaalu ja riski tundmatuse tõttu täiesti võimatuks või vähemalt tulevikuprobleemiks, teised aga lugesid asja juba jaatavalt otsustatuks ning rääkisid üksikute kindlustusviiside otstarbekuse üle. Mõlemad pooled tõid ette põhjendatud ja huvitavaid argumente.

dele suuri kahjusid. Et see kindlustusviis on vajalik, seda tunnistas üksmeelselt. Vaidlused keerlesid vaid selle ümber, mida lugeda invaliidsuseks ning kuidas seda kindlustust läbi viia, et seltse hoida kahjude eest. Arvati, et invaliidsuseks ei tule lugeda füüsilise võimetuse fakti üksi, vaid

seda seoses töötulu vähenemisega. Invaliidsusrent tuleks määrata kokkukõlas kindlustatava tuluga ning renti kellelegi enne 6-kuulist invaliidsuse kestust mitte maksta. Rendimaksmise aeg peab olema piiratud teatud vanuse ülemmääraga (60 või 65 aastat).

3) Gruppide kindlustus.

Kollektiivne elukindlustus on peamiselt levinud inglise keelt rääkivas maailmas ning selle läte asub Ameerikas. Selle ala eduks on kaasa mõjunud sotsiaalkindlustuse puudumine või selle väheldane rakendus. Sõnavõtjad rääkisid üksikasjaliselt selle kindlustusviisi tehnika üle.

4) Suremus ja õnnetusjuhtumite vastu lisakindlustus.

Õnnetusjuhtumite vastu lisakindlustus väljendub peamiselt õnnetusjuhtumi läbi surmasaamise korral kindlustussumma kahekordses väljamaksus. Selle ala levik üksikutes maades on väga erinev, nagu on erinevad õnnetusjuhtumite põhjused. Jaapanis domineerivad maavärisemise läbi tekkinud õnnetusjuhtumid, Saksas autoõnnetused ning Skandinaavias mereõnnetused. Vaieldakse, kas see ala on üldse vajalik ning kas õnnetusjuhtumite lisakindlustus ei esine lihtsalt reklaamnumbrina. Poolt- ja vastu rääkijad põhjendavad lähemalt oma arvamusi.

5) Selektsoon- ja aggregaattabelid.

Kas võtta preemiate arvutamise aluseks suremustabelid, mille aluseks üksnes isiku vanus, või ka sugu, elukutse, kindlustusviisi jne., — see küsimus on juba pikemat aega kindlustuseriteadlastele vaidlusobjektiks oma suure praktilise tähtsuse tõttu. Selle tõttu oli ka selle küsimuse kohta peetud ettekannete arv eriti rohke ning küsimus leidis väga mitmekülgselt käsitamist.

6) Rahvakindlustus Londoni kongressist saadik.

Ülevaade sellest rohkearvulisest kindlustusalast on huvipakkuv, kuna ettetoodud arvudest nähtub, et kriis ja raskused pole suutnud seda kindlustusviisi murda, vaid edasimineku on igal pool Londoni kongressist saadik otse üllatavalt suur, kuigi kriisi tempot vahepeal on pidurdanud. Rahvakindlustus on tõepoolest maailma rahvastele saanud läbilõõnud endakaitse ja kokkuhoiu vahendiks.

7) Finantsküsimused elukindlustuses.

Põnevamaiks teemadeks sel alal on kapitalidelt saadavate protsentide ja rahaväärtuse püsivuse küsimused. Saadavate protsentide langus vähendab seltside tulu ning kitsendab dividendandmise võimalusi, veel enam — protsenttulude langus alla tehnilist protsenti ähvardab seltsi puudujääkidega. Asja lahenda-

mise võti seisab seltsi kapitalide õiges mahutamispoliitikas. Raha-väärtuse kõikumise vastu ei ole mõjuvat vahendit, kuna reservide mahutamine kullasse ei ole teostatav ärajäävate protsentide tõttu, milline asjaolu teeks kindlustuse äärmiselt kalliks. Garantii-kirjade väljaandmine välisvaluuta ja kulla hinnas, millist tingimust tegelikult võimata täita, mõisteti hukka.

8) Kindlustusmatemaatiline sümbolika ja

9) preemiad ja reservid õnnetusjuhtumite ja tsiviilvastutuse kindlustuses.

Need on puht-kindlustusmatemaatika erialised küsimused, mille refereerimine käesoleva artikli piirides võimalikuks ei osutu.

Välistegelaste õpireis Soome.

Juulikuu 23.—26. toimus meie seltsi välistegelaste õpireis Soome. Õpireisust võtsid osa kõik instruktorid ja mitmed esindajad — kokku 20 kindlustustegelast.

Vaikse ilma tõttu oli meresõit huviküllane, seda enam neile, kellel Soome-sõit esmakordne.

Esimesel päeval külastasime kindlustusselts „Verdandi“t“, kus meid ülilahkesti vastu võtsid „ülitarkastaja“ — meie mõiste järgi pea- või üldinspektor — härra Mäkinen ja inspektor — „tarkastaja“ — härra Ühtinen.

Tutvusime nende tööviiside ja iseärasustega, kuulasime huviga hõimurahva kolleegide edukat hanketööd elukindlustuse alal ja imetlesime nende kogumisvahendi „hoiukella“ magnetilist mõju.

Nimelt annab „Verdandi“ kindlustuspoliisi juurde nägusa laua-kella, kuhu kindlustusevõtja on sunnitud iga päev sisse laskma raha, kui ta on huvitatud, et kell käiks ja õiget aega näitaks.

Esindajate toas torkas silma suur seinatahvel, kuhu inspektor märgib iga üksiku kaastöölise nädala- ja kuuproduktiooni. Sellega luuakse võistlus üksikute esindajate vahel, mis, nagu näi-

Soome ekskursioonist osavõtjad „Suomi“ trepil.

tavad kogemused, ergutusvahendina hästi mõjub.

Veel näidati ruume, kartoteeke ning jagati reklaamkirjandust.

Järgmisel päeval, s. o. jaanipäeval, tutvusime linnaga. Käidi

läbi kõik vaatamisväärsed kohad ja asutised.

Osa inimesi sõitis maale, et tutvuda ka Soome maaoludega, kuna teine osa siirdus Soome saarestikku.

Kolmas ekskursioonipäev oli pühendatud „Suomi“ külastamisele. Samal päeval sõitsime Tallinna tagasi.

„Suomis“ avanes meie kindlustustegelastele tõeline kindlustusmaailm.

Nägime oma silmaga seda, millest hanketöö juures nii sagedasti räägitud ning toodud näiteid.

„Suomi“ peakontoris, kus 13 eriosakonda, töötab praegusel momendil 250 inimest. Suurem osa tööd on mehhaniseeritud, tehakse masinatega.

Elukindlustuse sooviavalduse sissetulemisel tehakse kindlustusevõtja nime klišeer ning sellega trükib masin juba tarviliikud kviiitungid. Sellised klišeerid, asetatud agentuuride kaupa pikkadele riiulitele, täidavad suure saali. Tunni jooksul 2000 kviiitungit valmistada on 2 ametnikul kerge asi.

Veel enam huvi äratas statistika- ja kontrollimehhanism, mis moodustas omaette osakonna. Ka siin teeb masin määratu töö, kontrollib ja seab järjekorda kindlustused, nii kuidas selle järele vajadust.

Laenude, puudulikkude sooviavalduste ja veel mõned osakonnad torkavad silma oma arvuliselt suurte koosseisudega. Siin tehakse töö, mis paratamatult toimub inimjõuga ja milleks pole võimelised masinad.

„Suomi“ seltsi poolt on seni välja müüdud 600.000 elukindlustuspoliisi ning uusi tuleb järjest juurde. Ka nägime operatsioonisaalis üht väljamaksu, kus leinalooris daam väriseva käega kindlustussumma kättesaamist tõendab oma allkirjaga.

Veel jagati meile reklaamkirjandust, tegime „Suomi“ välisüksusel paar ülesvõtet ja juba mõned tunnid hiljem liikus meie laev Tallinna poole. Meri oli vahepeal hakanud tugevasti lainetama, mis tegi ekskursiooni lõpu veelgi mitmekesisemaks.

A.

Nüüdne aeg

käsib vähesest teha palju, käsib kümned kroonid muuta sadadeks kroonideks.

Seda

võimaldab teile praegusaja parim hoivustuviis —

elukindlustus

Osakondade tegelaste suvipäevilt Petseris.

Vähese koosseisu ja ametnikkude tööiseloomu tõttu ei saa kõik meie seltsi ametnikud, eriti need, kes väiksemates osakondades teenivad, suvepuhkust. Selle asemel on viimastel aastatel osakondade tegelaste algatusel hakatud korraldama suvipäevi.

Käesoleva aasta suvipäevad saadeti mööda Petseris 8.—11. juulini. Nendest suvipäevadest

tutvuneti põhjalikult Petseri kloostriga, õhtupoolik pühendati aga osakondade juhatajate nõupidamisele osakondade asjaajamise puutuvates küsimustes. 11. juulil oli ette nähtud väljasõit Munamäele, peatusega Vastseliina lossi varemotel, kus oli ette nähtud Võru osak. juhataja V. Kuus'e ettekanne lossi ajaloost. Kuid vihmase ilma tõttu jäi see

Petseri suvipäevast osavõtjad Vene piiril.

võtsid osa peaaegu kõigi osakondade tegelased ühes perekondadega. Osavõtjad saabusid Petserisse 8. juulil, kus esimene päev kulus linna ja selle ümbrusega tutvunemiseks. 9. juulil oli väljasõit Irboska varemete juurde, Eesti-Vene piirile ja sealt Värskasse. Teel peatuti Petserimaa kaunimas kohas — Bredö veski orus, tutvuneti Irboska kipsisvabrikuga ja Värska laagriga. Järgmise päeva hommikupoole!

väljasõit teostamata ja suvipäevadest osavõtjad lahkusid Petserist 11. juulil, töötades järgmisel aastal suvipäevadeks Kuressaarde koguneda.

Avaldati soovi, et edaspidi suvipäevade korraldamine toimuks seltsi juhatuse algatusel ning suurema arvu tegelaste osavõtul, millega oleks kindlustatud ka nende päevade parem ning sisurikkam kordaminek.

Tänaseid juubilare!

Eelmise numbril ilmumisest saadik on täitunud 10 a. seltsi juhtivates organites või teenistuses olemisest järgmistel härradel:

Vann, adv. J. Ostrat,
Juhatusesimees.

K. Reinhold,
Nõukogu liige.

N. Grünthal,
Petseri osak. juhataja.

„Eesti Kindlustuse“ toimetused õnnitlevad juubilare ning soovivad neile pikka iga ja jõudu edukaks tegevuseks meie ühisel tööpöllul.

Seltsi põhikiri muudetud.

Liikmeksastumine ei ole kindlustusevõtjaile kohustuslik.

Senini esines aeg-ajalt juhtumeid, et üksikud kindlustuskandidaadid soovisid küll oma varandust või elu meie seltsis kindlustada, kuid kas võistlevate seltside poolt levitatud eksiteadete tõttu või mõnel muul põhjusel ei soovinud astuda seltsi liikmeks. Senine põhikiri ei andnud täit selgust selle kohta, kas sellised tehingud on lubatavad või mitte. Et aga kindlustuskandidaadid võivad seltsiga lähemalt tutvuda kõige hõlpsamini kindlustuslepingu sõlmimise kaudu, osutub eriti otsustavaks võimaldada neile, kes mõnesugusel põhjusel otsekohe liikmeks astuda ei soovi, sõlmida kindlustuslepingud ilma liikme õiguste ja kohustuste enda peale võtmata. Praksis on näidanud, et sellistest kandidaatidest pärastpoole väga sageli eriti teadlikud liikmed välja kujunevad. Neil põhjustel muutiski käesoleva aasta korraline volinikkude koosolek seltsi põhikirja nii, et iga kindlustusevõtja ei saa kindlustuslepingu sõlmimisega mitte automaatselt seltsi liikmeks, vaid ainult sel juhul, kui ta kindlustuse sooviavalduses vastavat soovi avaldab. Seega on meie seltsi põhikiri vastavas osas ühtlustatud teiste ülemaaliste ühistegeeliste seltside omaga. Meie seltsi põhikiri on seejuures jäänud teistest aga avaramaks ning kõrvaldanud võimaluse kitsendada liikmete juurdepääsu ning koondada hulkade varanduse va-

litsemist ainult üksiku väikese kildkonna kätte. Nimelt loetakse iga kindlustusevõtja, kes vastavat soovi avaldanud, liikmeks sellest momendist, mil temaga sõlmitud kindlustusleping lõplikult juhatusel poolt aktseptitud, s. o. juhatus ei saa teha takistusi liikmeksastumiseks neile, kellega sõlmitud kindlustuslepingud ta on vastu võtnud. Teistel seltsidel oleneb aga liikmete vastuvõtt juhatusel heaksarvamise ning seetõttu ongi mõne seltsi kohta tõstetud nurinat, et seal on küll kindlustusevõtjaid üle 10.000, kuid nende asju valitseb ainult mõnikümme liiget, kuna juhatus rohkem liikmeid vastu ei võta. Meie selts soovib aga iga kindlustusevõtjat meeleldi oma liikmete peres näha ning näeb neis kindlustusevõtjais, kes soovi ei avaldada liikmeks astuda, sobivaid kandidaate, keda esimesel võimalusel tuleb liikmeks värbida.

Muudetud põhikirja alusel on seega võimalik meie seltsiga järgmiselt lepinguvahekorda astuda:

1) sõlmides vaid kindlustuslepingu ning mitte liikmeks astuda, mille juures ei omandata õigust osa võtta seltsi valitsemisest ega kanta ka vastutust,

2) sõlmides kindlustuslepingu, astudes seejuures seltsi liikmeks, mis puhul omandatakse õigus osa võtta seltsi valitsemisest ning võetakse enda kanda vastutus (maksimaalselt 3-kordne aas-

tapreemia või selle asemel sisse-makstud osamaks 10 kr. suuruses).

Kõigile kaastöölisile olgu aga südamele pandud, et meie selts ei taha ajada mingisugust kitsast kildkonnapoliitikat, vaid soovib,

et iga kindlustusevõtja oleks seltsi liige, mille tõttu ei tule sõlmida mitte üksnes kindlustuslepinguid, vaid värbida ka iga kindlustusevõtjat liikmeks. Ainult nii muudame oma seltsi tõsiseks rahvuslikuks ja rahva ettevõtteks.

Kuidas mõni mees elukindlustusi teeb.

„Noh, tehke ära!“

Ajalehtede teatel on tähele pandud, et mõne esindaja portfelligi tuleb ette eriti rohkesti haigeid kindlustatuid, kes valeandmete kaudu enda tervisliku seisundi kohta suutnud hankida kindlustuse ning arvatavasti mitte ilma esindaja kaasteadmisseta. Karikaturist kujutab selliseid lepingusõlmimisi kõrvalolevas pildis.

Ilmub 6 korda aastas ja saadetakse tasuta kõigile Seltsi tegelastele.

Toimetus: Tartus, Suurturg 8.

Väljaandja: Kindlustusselts „Eesti“.

Vastutav toimetaja: J. Nirk.

„Postimehe“ trükk, Tartus. — 23. VIII 34.